O ránu - Poupata

Když chvíle zbývá do rána
a noc jak černá fontána
se tiše prosypává pískem,
pramen zvolna vysychá,
každý do dne pospíchá
a smích je možným východiskem.

Úsvit struny rozezní
jak tvary dámy obézní
a nakrojí tak to ráno
a noc, ta holka šedivá,
smutně už se nedívá
na cestu ránem prošlapanou.

Na nebeském orloji
zvoní nový den,
ráno v bílém závoji
se jeví jako sen.
V hodinách písku ubývá,
mraky pádí dál,
nádražák si zazpívá,
že se dobře nasnídal.

Když nohy z chůze bolejí
a do vyjetých kolejí
teď padá první déšť,
v srdcích zvolna doznívá
jedna píseň bláznivá,
ve které, moje milá, jseš.

Na nebeském...